

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமாய

46. குழைத்த பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: பழம்பஞ்சுரம் (சங்கராபரணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

* முத்தா முத்தி தரவல்ல - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் குழைத்த

Devaram

திருவாலங்காடு (Sundarar)

முத்தா முத்தி தரவல்ல

முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா

சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ்

சிவனே தேவர் சிங்கமே

பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும்

பரமா பழைய னூர்மேய

அத்தா ஆலங் காடாஉன்

னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே

சுவாமிகள் , சங்கிலியாரைப் பிரிந்து திருவொற்றியூரை நீங்கியதால் இரு கண்களையும் இழந்து , வழிப்போவோர் வழி காட்ட , திருவெண்பாக்கம் சென்று தொழுது , பெருமான் அரு ளால் ஊன்றுகோல் பெற்று , பழையனாருழைச் சென்று , காரைக் காலம்மையார் தலையால் நடந்த தலம் என்று திருவாலங் காட்டை மிதியாது அதன் அயலில் நின்று பாடியருளியது இத் திருப்பதிகம் .
குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , திருவாரூரில் உள்ள அடியவர் திருக் கூட்டத்தை அகன்று நின்ற நிலையை நினைந்து , அதனை விரையச் சென்று அடையவிரும்பி அருளிச்செய்தது .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-குழைத்த பத்து (Manikavasagar)

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய்

காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்

உழைத்தால் உறுதி யுண்டோதான்

உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய்

பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ

பிறைசேர் சடையாய் முறையோஎன்

றழைத்தால் அருளா தொழிவதே

அம்மா னேஉன் னடியேற்கே.

ஆத்தும நிவேதனம்

பெரிதும் பணிந்த மொழிகளால் இறைவன் திருவுள்ளத்தைக் குழைவித்த பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி குழைத்த பத்து. அம்மொழி களாவன, தம் சுதந்திரம் இன்மையைப் பலவாற்றானும் எடுத்துக் கூறும் சொற்கள். இப்பொருள் பற்றியே இதற்கு, 'ஆத்தும நிவேதனம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். ஆத்தும நிவேதனம் - 'யான்' என்று எழும் சீவபோதத்தை இறைவனுக்கு உணவாகக் கொடுத்தல். இறைவன் சீவபோதத்தை உண்ணுதலாவது, அதனை விழுங்குதல்; அஃதாவது அருட்போதத்துள் அடக்கிக்கொள்ளுதல். வாயிலார் நாயனார் தமது மனவழிபாட்டில் தமது ஆன்ம போதத்தைப் பாகம் பண்ணியதனால் ஆகிய அன்பையே இறைவனுக்குத் திருவமுதாக நிவேதித்தார் என்க. இஃது அந்தாதியாய் முதலிலும், முடிவிலும், 'குழைத்தல்' என்னும் சொல்லைப்பெற்று விளங்குதலின், அச்சொற் பற்றியும், 'குழைத்த பத்து' எனப் பெயர்பெற்றது. இது, திருப்பெருந் துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுவதும், அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

444. அழகா அடியேன் விழிகட்கோர்
விழவா விழுச்சீர் அழகம்மை
மழவா விழியான் மாணடியார்
மருமப் புலத்தை மடித்துமும்பேர்
உழவா ஒழியா வேங்கடவா
ஊழி செலினும் உலப்பில்லா
குழகா உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 1
445. தேருத் தெளிந்த மெய்ஞ்ஞான
தேவா புகழ்சால் சுந்தார்தம்
பேரு அடியேன் பெருமிதவா
பேனா வேள்நீ றுநோக்கும்
வீரு விசுத்த வேங்கடவா
வீத சோகா சிற்சத்தி
கூரு உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 2
446. சீமான் தவப்பே ருப்பெற்ற
சிவமெய்ஞ் ஞான செல்வியைவேட்டு
ஆமாறு அடைந்த அடியேனுக்கு
அன்பாய் வதுவை அயர்வித்த
மாமான் மறுவில் பராசார்தம்
மருமான் உலகின் மன்னுயிர்க்கோர்
கோமான் உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 3
447. வாய்த்தாய் அடியேற்கு எய்ப்பில்ஒப்பில்
வைப்பாய் மணிவா சுகர்செய்யும்
சோத்தா பாண்டிச் சுழியலாய்
சோனா சலவா அருட்புணையாம்
ஆத்தா அதுல வேங்கடவா
அழகா சிற்றம் பலத்தாடும்
கூத்தா உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 4
448. மண்கா முற்று வாழ்ந்தேனை
மறித்து மலர்த்தாட்கு ஆட்கொண்டாய்
விண்கா வலர்தாழ் வேங்கடவா
வேத கீதா வேட்கைசேர்
பண்கா முற்ற பாடல்பயில்
பச்சை மயிலாம் பராசக்தி
கொண்கா உனக்கே என்நெஞ்சம்

குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 5

449. கணாளா கற்றூர் கருத்துவக்கும்
கனியே ஞானப் பூங்கோதை
மணாளா இவ்வன் மத்தனேன்
மயக்கந் தீர்த்த மலைமருந்தே
விணாளர் போற்றும் வேங்கடவா
வேதா முதலோர் வியக்கும்பல்
குணாளா உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 6

450. கழுந்தே யனைய கயவனேன்
கைசோர்ந்து அந்தோ மயல்கடல்வாய்
அழிந்தே போகாது உன்னருளா(ம்)
ஆகூழ்த் திறத்தால் அடிஅடைந்தேன்
விழைந்தேன் நானோ வேங்கடவா
விழைவித் தாண்டாய் மெய்ஞ்ஞானக்
கொழுந்தா உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 7

451. வழுவாய் மருங்கின் மாதவத்தோர்
மனந்தூய் தாய்நின் அருள்வலத்தால்
கழுவா யாகக் காவலநின்
கழலே பற்றிக் கதழெரிமுன்
மெழுகாய் உருக வேங்கடவா
வேண்டி என்னை யாண்டாய்பேய்க்
குழுவா உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 8

452. புரவாய் என்னப் புத்தேளிர்
புடைபோந்து ஒதுங்கிப் புறங்காப்பத்
தெருவாய் உண்டி தேர்ந்துழலுஞ்
சிறுநா யேனை அதுநோக்கி
வெருவாது எளிதின் வேங்கடவா
விரைய ஆண்டாய் மெய்ஞ்ஞான
குருவா உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 9

453. பிழைத்தால் பொறுக்கும் பெம்மானே
பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென்று
அழைத்தேற்கு அதெந்து என்றருளி
அடியேன் வினையை நுதற்கண்ணால்
விழித்தே அழித்தாய் வேங்கடவா
வில்லாச் செம்பொன் மேருவினைக்
குழைத்தாய் உனக்கே என்நெஞ்சம்
குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தைத் தழுவியது.

பேர் உழவா-பெரிய உழவனே. வேள்நீறு-மன்மதனைச் சாம்பலாக. வீதனோகா-சோகம் அற்றவனே.

அதுல-நிகரில்லாதவனே. கழுந்து-முரட்டுதனம்.

கழுவாய்-பிராயச்சித்தம்